

Pożegnanie Profesora Hermanna Bognera, dr h.c.

Prof. dr hab. Hermann Bogner urodził się 28 maja 1921 r. w Weiden. W 1940 r. uzyskał maturę, a w 1947 ukończył studia rolnicze w Wyższej Szkole Rolniczej w Weihenstephan ze stopniem inżyniera dyplomowanego. Po studiach objął stanowisko kierownika Bawarskiego Związku Kontroli Użytkowości Mlecznej Bydła, a następnie doradcy rolnego w Wydziale Hodowli Zwierząt w Weilheim. W tym czasie opracował i wdrożył do praktyki pierwszy w Niemczech system elektronicznego przetwarzania danych z kontroli użytkowości mlecznej. Przez kilka lat kierował też Stacją Oceny Wartości Hodowlanej Buhajów w Neustadt-Aisch.

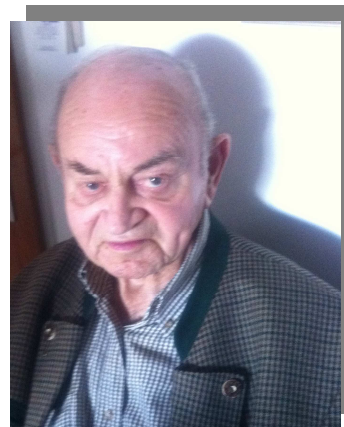
Stopień doktora nauk rolniczych uzyskał w 1948 r. Habilitował się w 1977 r. w Wiedeńskim Uniwersytecie Rolniczym, gdzie był długoletnim wykładowcą. Tam też, w tym samym roku uzyskał tytuł profesora. Z kolei, w 1987 r. Węgierski Uniwersytet Rolniczy w Mosonmagyaróvár nadał prof. Bognerowi tytuł doktora honoris causa. W latach 1959–1986, do czasu przejścia na emeryturę, prof. Bogner był wieloletnim Prezydentem Bawarskiego Instytutu Hodowli Zwierząt w Grub. W tym czasie nastąpił zdecydowany rozwój tej placówki.

Prof. dr Hermann Bogner był promotorem 52 prac doktorskich doktorantów o różnej narodowości. Był również autorem i współautorem ponad 200 publikacji i książek naukowych, z których wiele stało się bazowymi podręcznikami dla hodowców zwierząt, zajmujących się szczególnie problemami ochrony zwierząt gospodarskich i dziko żyjących.

W 1965 r. prof. Bogner zapoczątkował ścisłą współpracę między Bawarskim Instytutem Hodowli Zwierząt w Grub a Instytutem Zootechniki w Polsce oraz Instytutem Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu, która trwa do dziś. Dzięki temu około 50 polskich naukowców miało możliwość odbycia staży naukowych i praktyk w Grub. Był także inspiratorem organizowania dorocznych niemiecko-polskich konferencji naukowych, które obecnie

odbywają się pod egidą Fundacji im. Hannsa Seidela.

Ze strony Polski prof. Hermann Bogner został uhonorowany odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, Zasłużony dla Instytutu Zootechniki oraz Medalem 50- i 60-lecia Instytutu Zootechniki PIB.

Dzięki ogromnej życzliwości prof. H. Bognera polscy naukowcy mieli niepowtarzalną szansę zapoznania się z nowym podejściem do organizacji badań i zaplecza doświadczalnego oraz z nowoczesną aparaturą. Nawiązano szereg kontaktów prywatnych, które kontynuowane są do dzisiaj. Takie podejście prof. H. Bognera w tamtych czasach, czyli w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych ubiegłego stulecia, należało do rzadkości. Z Instytutu Zootechniki na stypendium u prof. Bognera byli: dr M. Stolzmann, dr H. Żywczok, dr W. Kieć, prof. S. Wężyk, prof. S. Winnicki, prof. J. Krupiński, prof. E. Herbut, dr hab. S. Dyrz, dr J. Knapik, dr A. Kaczor, doc. K. Dziadek, dr G. Żak, dr H. Jackowska.

Zainteresowania naukowe prof. H. Bognera były szerokie, jednak skupiały się na etologii i dobrostanie zwierząt, tak domowych jak i łownych (np. hodowla danieli). Był myśliwym z prawdziwego zdarzenia. Posiadał piękną kolekcję trofeów myśliwskich i zebranych poroży, które zajmowały cały pokój w Jego rodzinnym domu w Angelbrechting.

Był człowiekiem ciepłym, dobrym i otwartym, co tak bardzo ujęło panią prof. Hannę Czaję, że zdecydowała się wyjść za Profesora Bognera i być z nim na dobre i na złe do końca Jego chwil. Mielśmy okazję być przyjmowani i goszczeni w ich domu kilka razy wraz z prof. J. Krupińskim. Na początku czerwca 2011 r. wy-

braliśmy się na 90-lecie urodzin profesora H. Bognera. Towarzyszył nam nieodłączny przyjaciel Państwa Bognerów, dr Michael Czepala z Fundacji im. Hannsa Seidela.

Uczestniczyliśmy również w uroczystości pogrzebowej prof. H. Bognera 4.10.2012 r., która odbywała się w Poing. Zwyczajem jest, że biorą w niej udział tylko najbliżsi. Była to grupa około 30 osób. Ze strony polskiej byli prof. J. Krupiński, prof. E. Herbut i dr J. Knapik z Instytutu Zootechniki PIB oraz prof. E. Dymnicki z Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN. Podczas spotkania pożegnalnego pani prof. H. Czaja-Bogner w bardzo ciepłych słowach pożegnała męża. Było to pożegnanie napisane wierszem zarówno w języku polskim, jak i niemieckim. Warto tu również zauważyć, że prof. H. Bogner rozpoczął starania o przyznanie Mu obywatelstwa polskiego, ale niestety już tego nie doczekał. Spoczął w rodzinnym grobie na przykościelnym cmentarzu w Poing. Życzeniem Jego było, aby zamiast kwiatów złożyć datkę na rzecz Fundacji pomagającej chorym dzieciom. Szersze pożegnanie Profesora z udziałem współpracowników miało miejsce dwa dni później, w sobotę 6 października podczas Requiem w parafialnym kościele w Poing.

My również ze wzruszeniem żegnamy Profesora Hermanna Bognera, który tak wiele zrobił dla kontaktów z Instytutem Zootechniki PIB.

Zapisał się u nas złotymi zgłoskami. Z wdzięczności wspólnie zaplanowaliśmy konferencję polsko-niemiecką, która odbędzie się w Balicach w październiku 2013 r. w pierwszą rocznicę śmierci prof. Hermanna Bognera, również z udziałem Jego żony, pani prof. Hanny Czaji-Bogner.

DROGI Panie Profesorze, będzie nam Ciebie bardzo brakować, ale nauczyłeś nas otwartego podejścia do ludzi. Niech Pan obdarzy Cię swoją Łaską.

*Eugeniusz Herbut
Jan Knapik*

